

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De santo Iohanne apostolo ante portam latinam lxxv

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De s. Johanne ante portam latinam

sumq; fecit ipm ire ex parte sinistra. et ecce iterum ymago oculos voluit et notariū ut prius respicere cepit. Tunc adiuratus a dñō ut sibi diceret quid apud deū meruisset ppter qd sic eū ymago respiceret. dixit se nullius boni consciū esse. nisi qd cum corā dyabolo negare noluisset.

De sancto iohanne apostolo ante portam latinam. **Ixv.**

gitur in quadā cronica ex eo qd romanis prius nō apparuerat. Alia causa est ex eo qd omnī deo: una cultum cui romani inseruiebant euacuabat. Alia causa est ex eo qd mundi despectum predicabat. et romani auari et ambicioſi erant. Christus etiam hoc fieri non permisit. ne hoc humane potentie ascriberetur. Alia causa scdm magistrū iobannem beletb quare imperatores et senatus ch̄risti et a postolos persequebātur erat. quia videbatur eos deus nimis superbus et inuidus eo qd consortem habere nō dignaretur. Alia causa est quā orosius refert. quia senatus indigne tulit qd pylatus ad tiberium. et non ad securiū de ch̄risti miraculis litteras destinauit. et ideo eius consecrationem inter deos fieri noluit. Unde iratus tiberius multos de senatoib; occidit. et quosdam exilio damnavit. Mater aut ipsius iobanni shadiens filiū rome detincri. materna cōpassione p̄rmota. romā ad eū visitandū accessit. Sed dum venisset et ipm in exilium relegatū audisset. indeq; rediret. in cāpania ciuitate vetulana migravit ad xp̄m. Lui⁹ corpus i quodā specu sepultū malto tēpore iacuit. sed postmodū a filio suo iacobo reuelatū fuit. Qd quidem multo odore redolens ac miraculis multis refulgens. ad predictam ciuitatem cuiu multo honore translatū est.

De letaniis **Ixvi.** **A**

Etanis in anno bis fiunt. scz in festo sancti marci que dicitur letania maior. et tribus diebus ante ascensionē dñi que dicis minor. Et interptat letania supplicatio v̄l rogatio. Prima i ḡ letania tripliciter vocatur. Primo letania maior. Scdo dicit p̄cessio septiformis. Tercio dicit crucis nigre. Dicit aut̄ letania maior. ppter tres causas. scz ratione illius a quo instituta est. scilicet a magno gregorio papa. Ratiōne loci i quo instituta est. qd rome que est dñia et caput mundi. ex eo qd ibi est corpus principis apostolor̄ et ap̄lica sedes. Ratiōne cause p̄ qua instituta est. qd p̄ magnō et grauissimo morbo. Romani cīn cū in quadragesima p̄tinēter vixissent. et in pascha corpus dñi recipi pererit. postmodū cōmestationibus ludis et luxurie frenā laxabāt. Ideoq; deus puocatus pestē maximam in eos misit. quā inguinariā vocat. idest apostema siue inflaturā in inguine. Tam seu aut illa pestis fuit. ut homines in via in mēsa. in ludis. in colloquiis subiro morerentur. ita qd cum aliquis ut dicit sternutabat. sepe cū ipsa sternutatiō spiritū exalabat. Unde cū aliquis aliquē sternutantē audiebat statim accurrēs. deus te adiunget acclamabat.



Iohannes apls et euāgelistā dū ephesi p̄dicaret. a p̄consule capiſ. et ut dīs immoler inuitat. Qui dū rēnueret in carcerē mittit et ad domitianū impatorē em ep̄la mittit in qua magnus sacrileg⁹ et deoꝝ contēptor. et crucifixi cultor noīak. Iussu igis domiciani romā deducif et educto oēs capilli. p̄ derisiō a capite p̄cidunt. ac ante portam v̄bis qd latina dicif. in dolū feruentis olei igne desubter candēte merti iubef. Nullū tū ibidē dolorē sensit. sed penitus illeſus exiuit. In illo igis loco ecclia a xp̄ianis fabricatur. et dies illa tanq; dies sui martirij solennizak. Cū ergo nec sic a predicatione xp̄i cessaret. iussu domiciani in pathmos insulā relegatus est. Nec tamē impatores romanī aplos p̄sequebāt quia ch̄ristū predicabant. cū ipi nullū dūcum respuerēt. sed qd ipm sine senatus auctoritate deificatū aiebant. qd ipsi de nemine fieri prohibuerant. Unde leḡ in historia ecclesiastica qd cū pylatus quadā vice ad tiberiū ep̄stolas de xp̄o misisset et ipse tiberius eius fidē a romanis recipi assentiret senatus omnino respuit. ex eo qd nō sui auctoritatē de⁹ vocatus fuit. Alia causa est que le